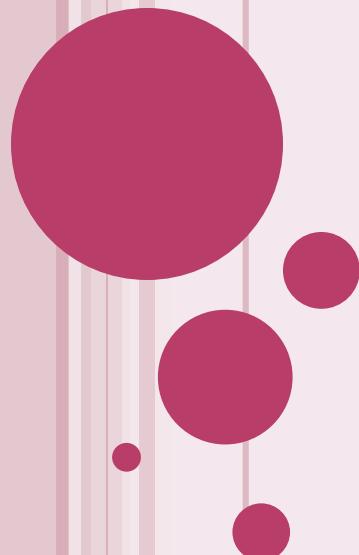

DJECA DJEČI

Promocija slikovnica
s natječaja
Moja prva knjiga

Tiskane slikovnice
natječaja
„Moja prva knjiga”

2005.- 1.nagrada

Apolonija Lučić : *Pothvat slonice Ružice*

Agata Lučić : *Kako su slatkiši postali slaniši i kiseliši*

2006.- 1.nagrada

Agata Lučić : *Legenda o dejnuškem muožku*

2006.- posebna nagrada

Benita Karalić : *Pustolovnina ptice Žarkice*

2007.- 1.nagrada

Mihael Petranović : *Moj zoološki vrt*

Apolonija Lučić: *Četiri godišnja doba*

2008. - posebna nagrada

Mihael Petranović: *Delfin u delničkom potoku*

Karolina Ćuro: *Tajna šume*

2008. - posebna nagrada

Apolonija Lučić: *Čudnovate zgode ovčice Žakline*

Agata Lučić: *Rasadnik osjećaja*

2010.- 2.nagrada

2011.Klara Kastner: *Sunčica i plavkica*

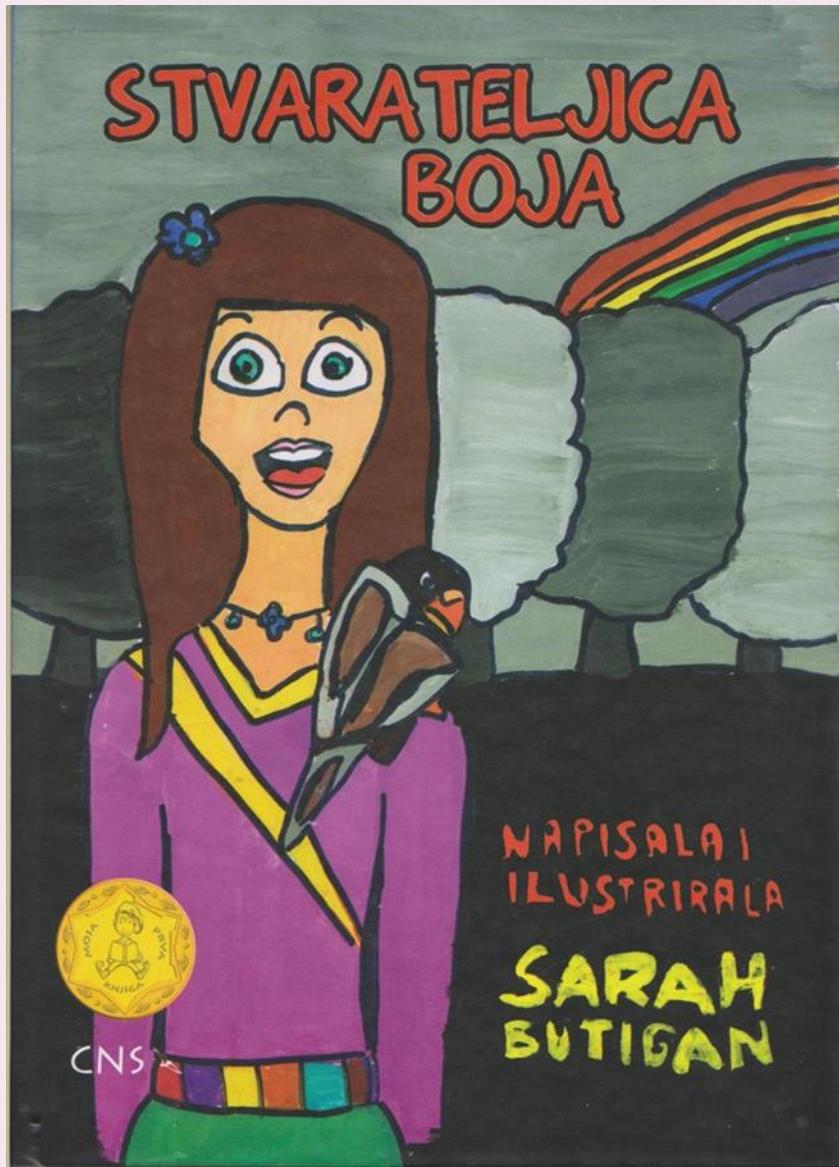
2012.- 1.nagrada

Sarah Butigan: *Stvarateljica boja*

Ako je dokazano da "unutarnjim uhom" i poneki gluhi mogu čuti glazbu, čak je i skladati, zašto i ljudi neosjetljivi na boje, daltonisti, ne bi mogli "unutarnjim okom" prepoznavati boje i prenositi ih na papir ili platno? Sarah Butigan, ovom lijepom, dojmljivom slikovnicom odmjerene likovne i tekstualne gradacije, od crnog i sivog, preko prosvjetljujućeg sna do svečanosti boja, upravo nam pokazuje tu mogućnost. Obratite pozornost: djevojčica iz slikovnice zove se Bojana!

Tito Bilopavlović

2012.- 1.nagrada
Sarah Butigan

Bilo je to još jedno od onih prekrasnih proljetnih jutara koja učenici provode u školskim klupama. Na satu likovnog učenici su predstavljali svoje crteže. Došao je red i na Bojanu.

Naposljeku je naslikala
toliko slika da je napravila
izložbu. Bilo joj je dragو što
su na izložbu došli i učenici iz
njezina razreda.

Oni koji su joj se
donedavno rugali sada su s
oduševljenjem promatrali
njezine umjetničke rade.

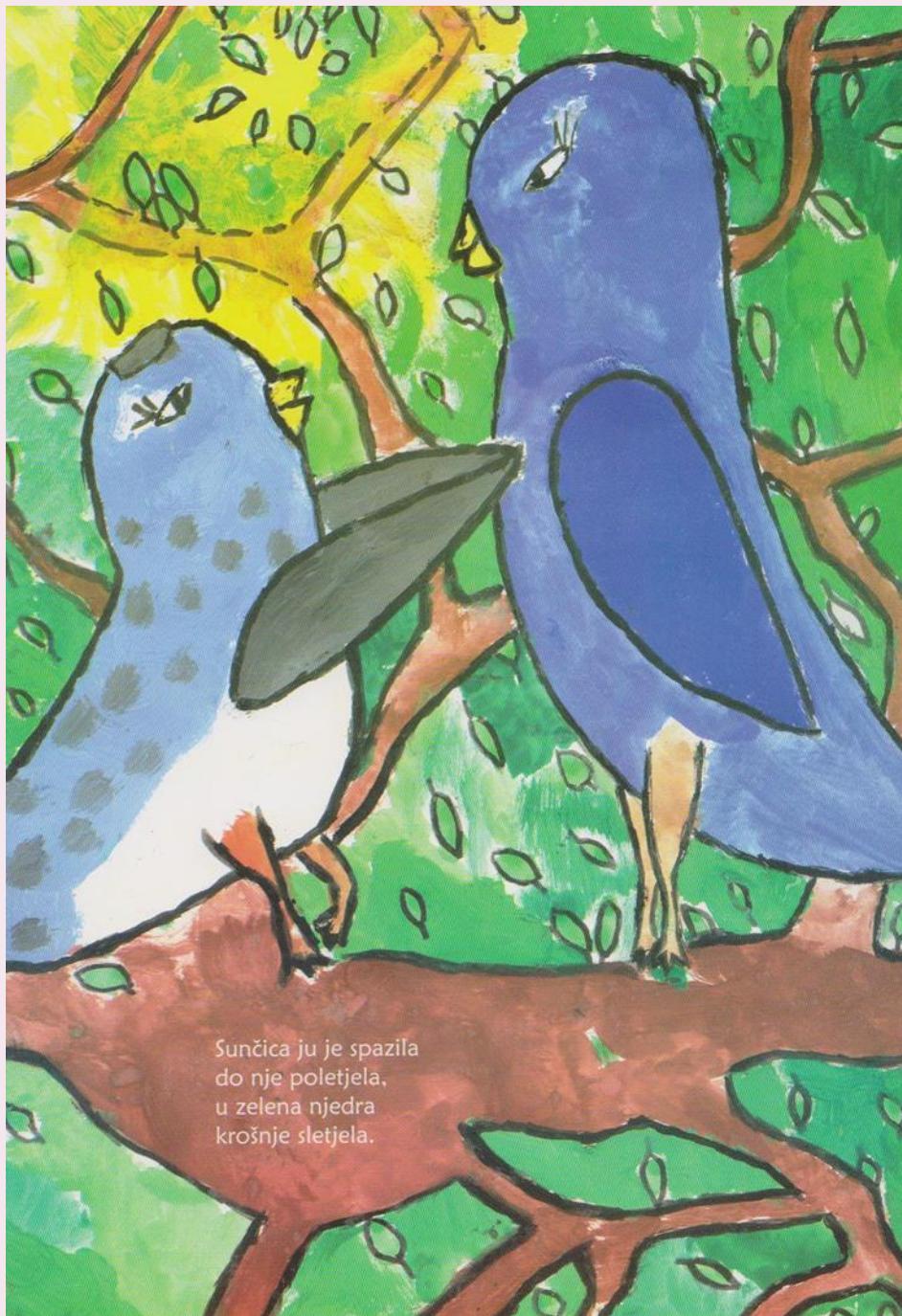
„Sunčica i Plavkica“ ljupka je stihovana pričica, u kojoj se u životinjski svijet projicira jedna od opakih ljudskih osobina: odbojnost prema strancu u nevolji. Tužno je kad i nevina djeca u vlastitu okružju prepoznaju tu izopačenost ljudske prirode, a radosno je što literarnim iskazom znaju i mogu prevladati to zlo i uputiti nas prema plemenitoj pomirbi, praštanju i solidarnosti. Klara Kastner, lijepim i formalno zrelim stihovima te raskošnim kolorizmom djetinjeg crteža, učinila je ovu pričicu još dojmljivijom.

Tito Bilopavlović

2010.- 2.nagrada

Klara Kastner

Sunčica ju je spazila
do nje poletjela,
u zelena njedra
krošnje sletjela.

„Mi volimo i tebe i nju,
dodi, igraj se s nama!“
zvali su je druge ptice,
„ne budi tužna i sama!“

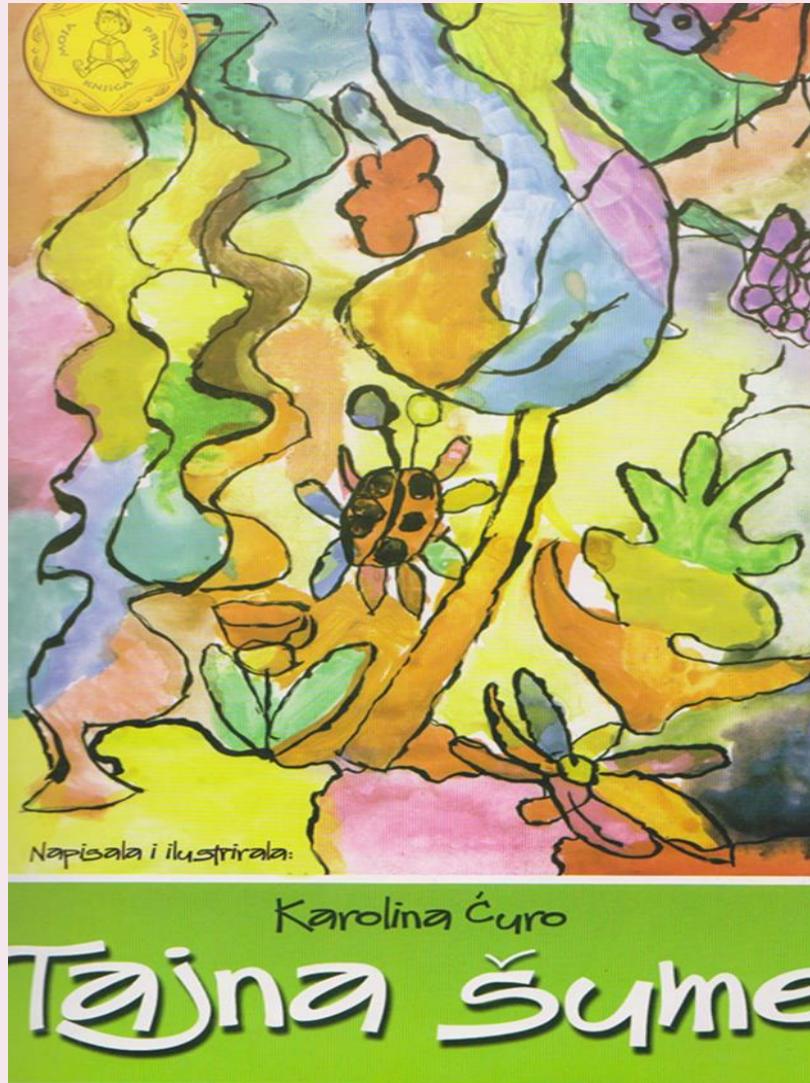
Da bi šuma bila lijepa i zdrava, treba je čuvati! Čuvajući šumu, čuvamo sebe, a čitajući Karolininu slikovnicu, uživamo u vatrometu boja i radosti koju nam njome iskazuje. Simpatični stihovi i zanimljivo obojene plohe crteža, mrlje akvarela, vedro nam predočuju zamisao autorice i njezin ekološki pogled na svijet.

Sanja Pilić

Sanja Pilić

2008.- posebna nagrada
Karolina Ćuro

STARI ZEKO ZADRIJEMAO.
DOK SE ŠUMA SUNCEM KUPA
ŠTO TO U NJOJ STALNO LUPA?

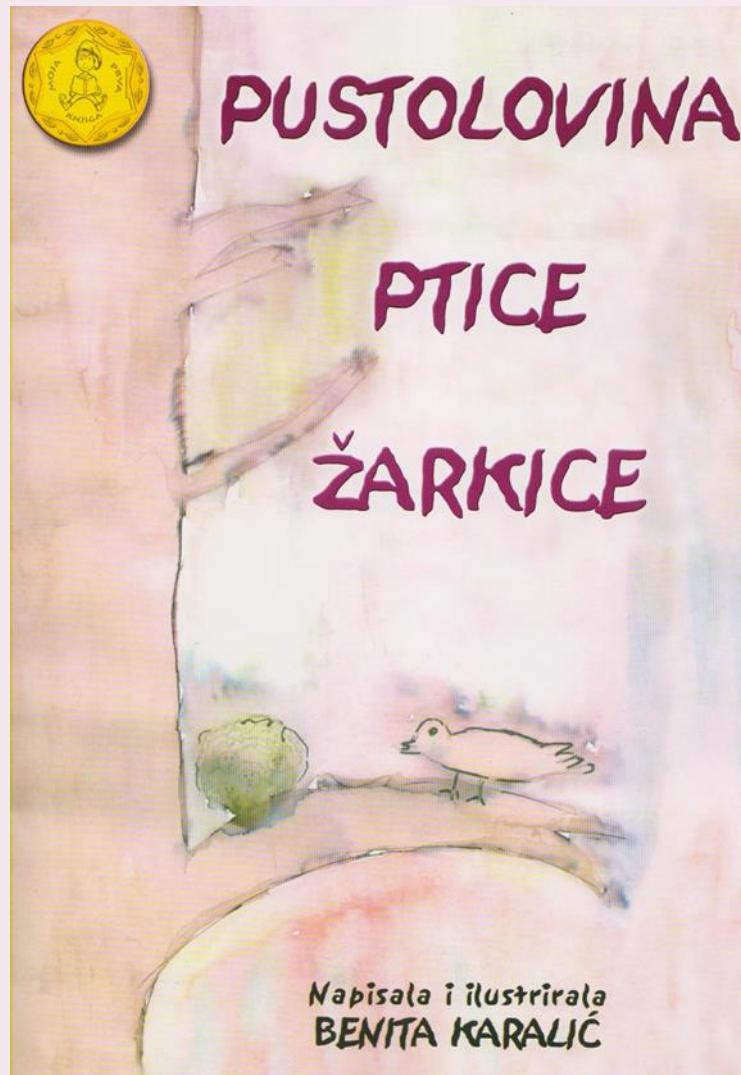
RECI, VJETRE, CIJELOM SVIJETU
DA JE GORSKI KOTAR
NAJLJEPŠI NA PLANETU!

„Fini, poetski crtež u tehnici akvarela... Izuzetna likovnost krasi ovu lijepu slikovnicu. Svaka ilustracija pomno je napravljena, kao da je naslikana na svili, a sve zajedno daju ugodaj nestvarnog, začudnog svijeta u kojem živi Žarkica. Likovni je izričaj dosljedno proveden kroz cijelu slikovnicu dajući joj lirsku toplinu, spontanost i profinjenost.“

Sanja Pilić

**2006.- 1.nagrada
Benita Karalić**

IMA JEDNO PTIČE
KOJE STALNO VIČE.
IMA JEDNO PTIČE
KOJE STALNO SKAČE.
IMA JEDNO PTIČE -
ŽARKICA IZ PRIČE.
PTIČE MALO, LUDO,
ČUDO.

- KUD U OVO JUTRO RANO
TAKO BRZO MREŽU PLETÈ?

- JER SE MORAM POŽURITI
DA ME VJETAR NE OMETE!

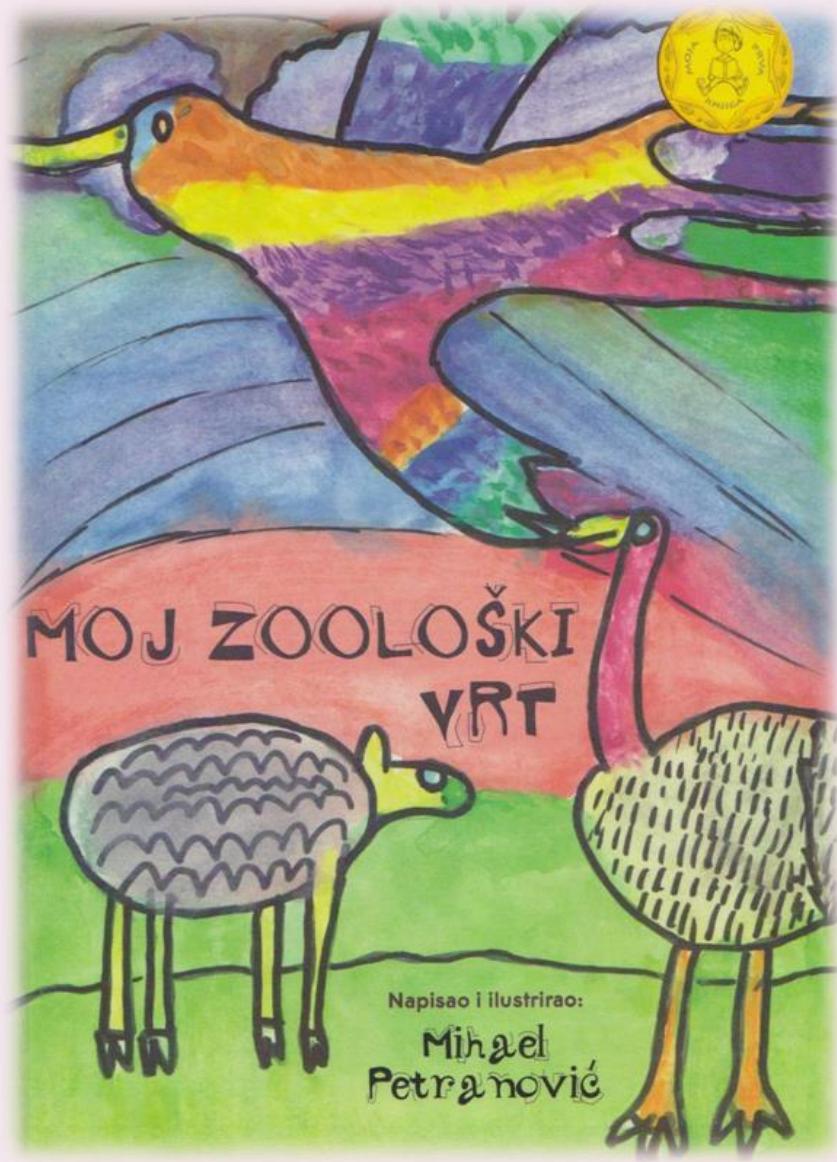

Mihael Petranović smjestio je svoj mali zoološki vrt upravo tamo gdje mu je u surovu suvremenom svijetu pravo mjesto - u svoje snove. Vrlo vještim i za Mihaelovu dob zrelim stihovanjem, maštovitim i punim lijepih pjesničkih slika ("pokrivač mu topli vjetrić", "novi dan se smiješi") mali nas je pjesnik podsjetio na jednostavni mikrosvijet, koji, iako od mnogih zaboravljen, itekako postoji. Za pjesnički početak više nego dobro. Slikarski, ilustracijski dio slikovnice otkriva nam još jedan Mihaelov dar: osjećaj za ritam i konstrukciju crteža i koloristički sklad. Lijepo, lijepo!

Tito Bilopavlović

Tito Bilopavlović

2007.- 1.nagrada
Mihael Petranović

Napisao i ilustrirao:

Mihael
Petranović

ŽELIM, ŽELIM, ŽELIM
DA SVE ŽVOTINJE
SRETNO I SLOŽNO ŽIVE
U ČUDESNOM SVIJETU
MOJIH SNOVA
I ŽELIM, ŽELIM, ŽELIM
DA TAKVA BODE
I ZEMLJA OVA!

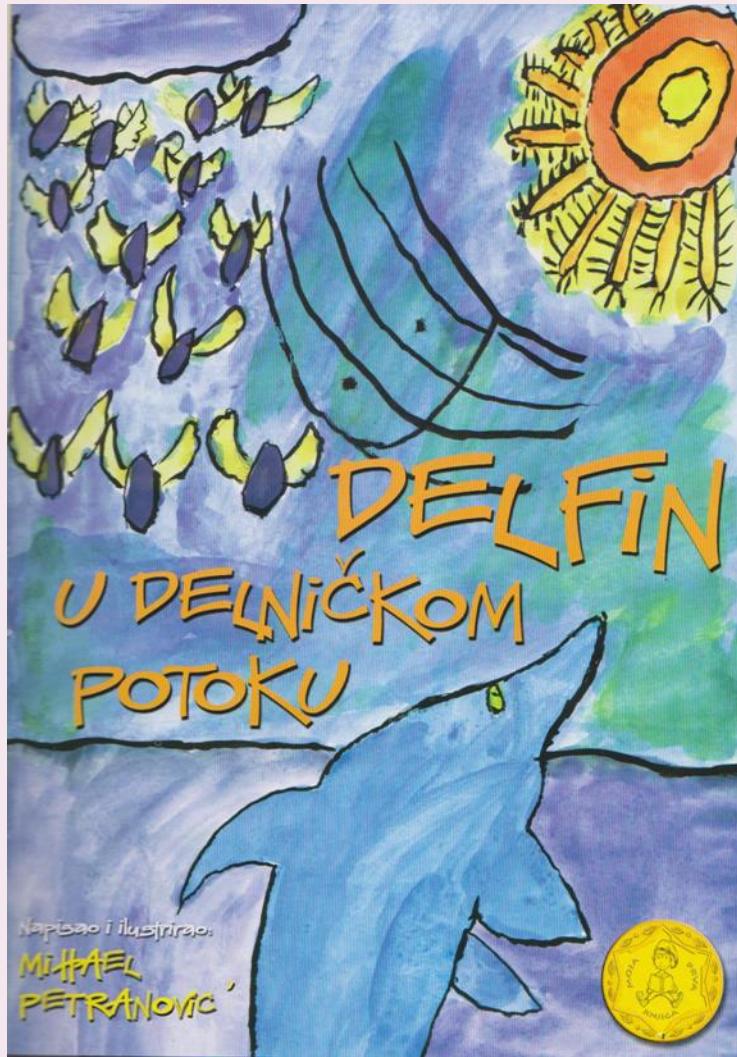

Jednostavnost rimovanih stihova vrlo je dobro spojena s jednostavnosću Mihaelovog crteža. Dojmljivo prikazan životinjski svijet, odlično komponirani kadrovi, izrazit smisao za boje i nesputan potez kistom odlike su ove slikovnice koja slavi ljepotu i raznolikost prirode naše drage domovine.

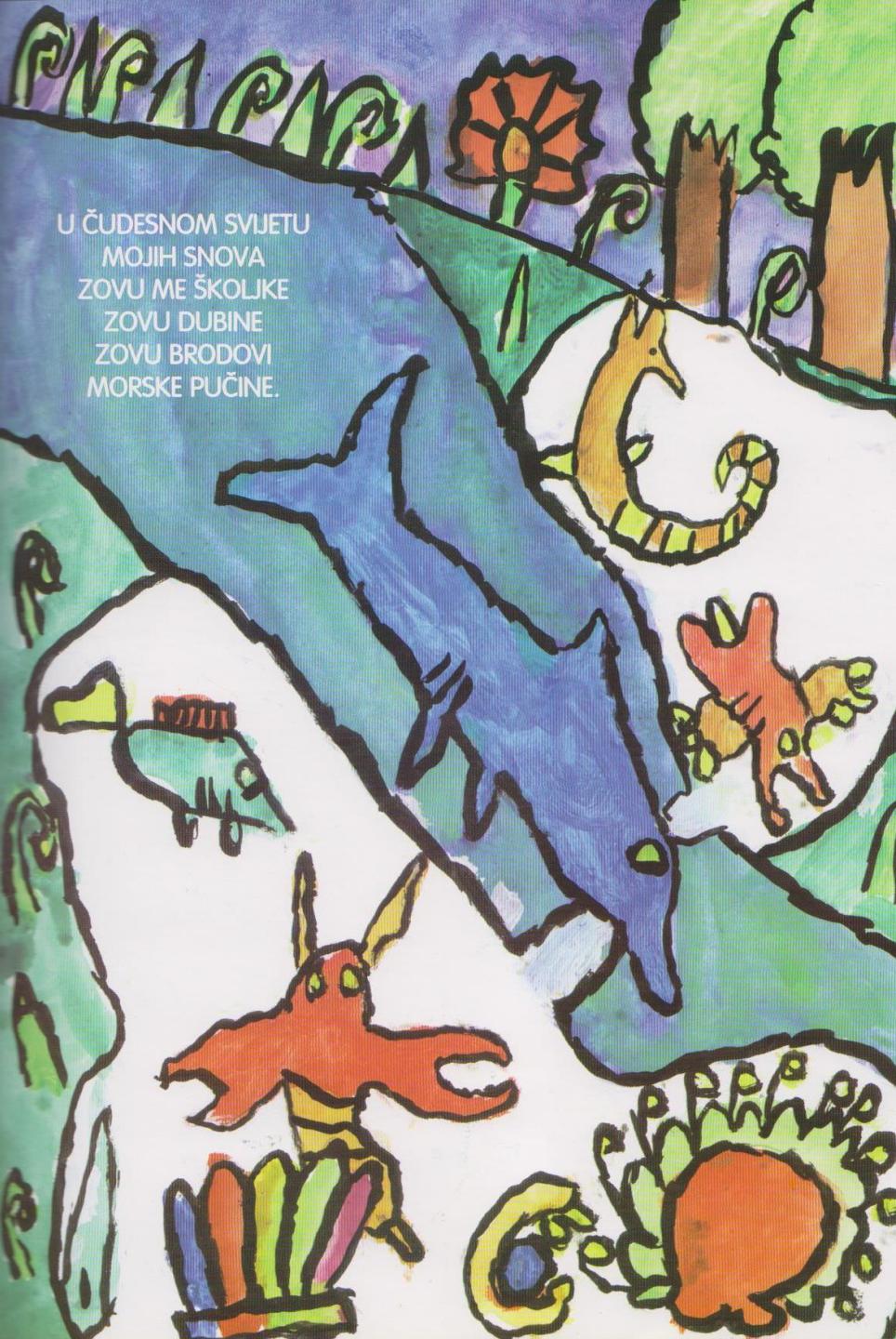
Sanja Pilić

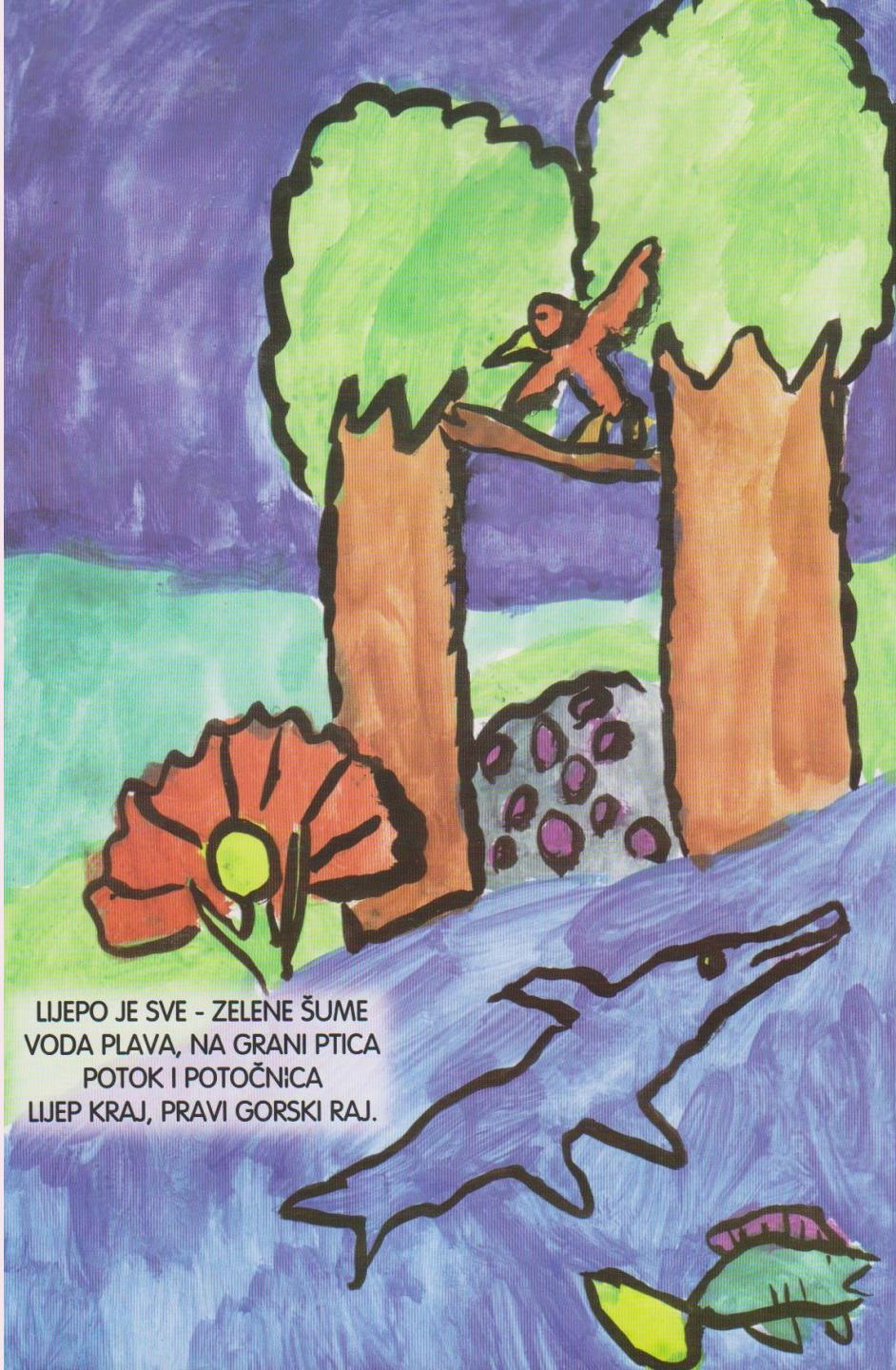
Sanja Pilić

2008. *Posebna nagrada*
Mihael Petranović

U ČUDESNOM SVIJETU
MOJIH SNOVA
ZOVU ME ŠKOLIKE
ZOVU DUBINE
ZOVU BRODOVI
MORSKE PUČINE.

LIJEPO JE SVE - ZELENE ŠUME
VODA PLAĆA, NA GRANI PTICA
POTOK I POTOČNICA
LIJEP KRAJ, PRAVI GORSKI RAJ.

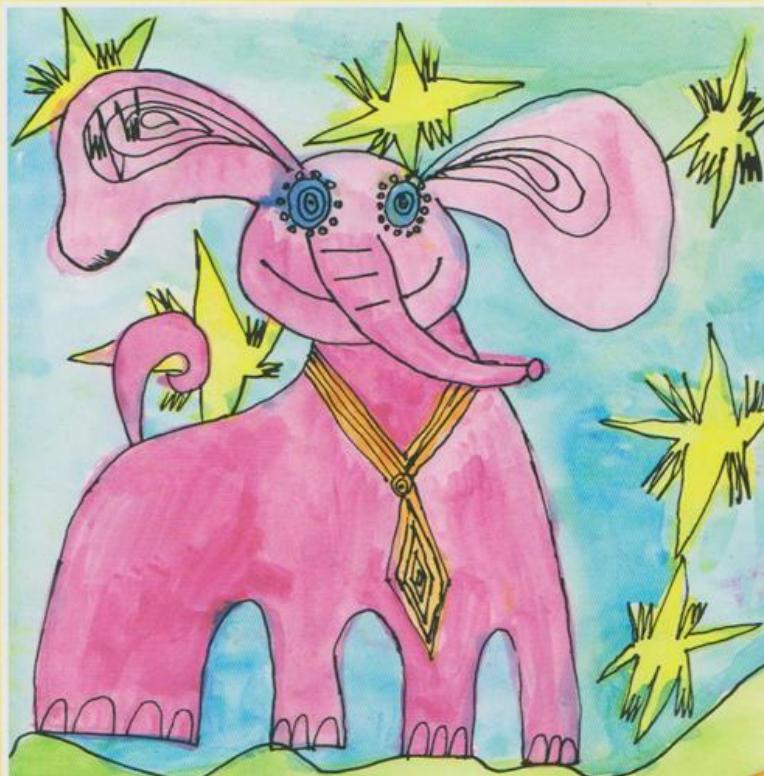
„Prava dječja priča ilustrirana je pravim dječjim rukopisom u najboljem smislu. Izraziti grafizam i kolorizam dočaravaju nam živost i raznolikost okoliša u kojem junaci slikovnice obitavaju, iskonsku radost i veselje pradavnog vremena...
Vedar, veseli, ludistički crtež, dobra dramatika stranica, ponavljanje detalja unutar slike daju poseban ritam cjelini slikovnice.
Radost, čista radost prisutna je u svakoj ilustraciji, tako da nas susret s Apolonijinom pričom na najljepši način vraća u kreativni svijet djetinjstva.“

Sanja Pilić

2005. - 1.nagrada
Apolonija Lučić

Pothvat slonice Ružice

Napisale i ilustrirale:
Apolonija Lučić ♦ Agata Lučić

Jednoga dana hodao je majmun Bambuto po livadi
i ugledao slonicu Ružicu. Bambuto je pomislio:
"Kako slonica ima male uši. Baš je smiješna!"
Počeo joj se rugati: "Imaš male uši, nećeš ništa čuti!"

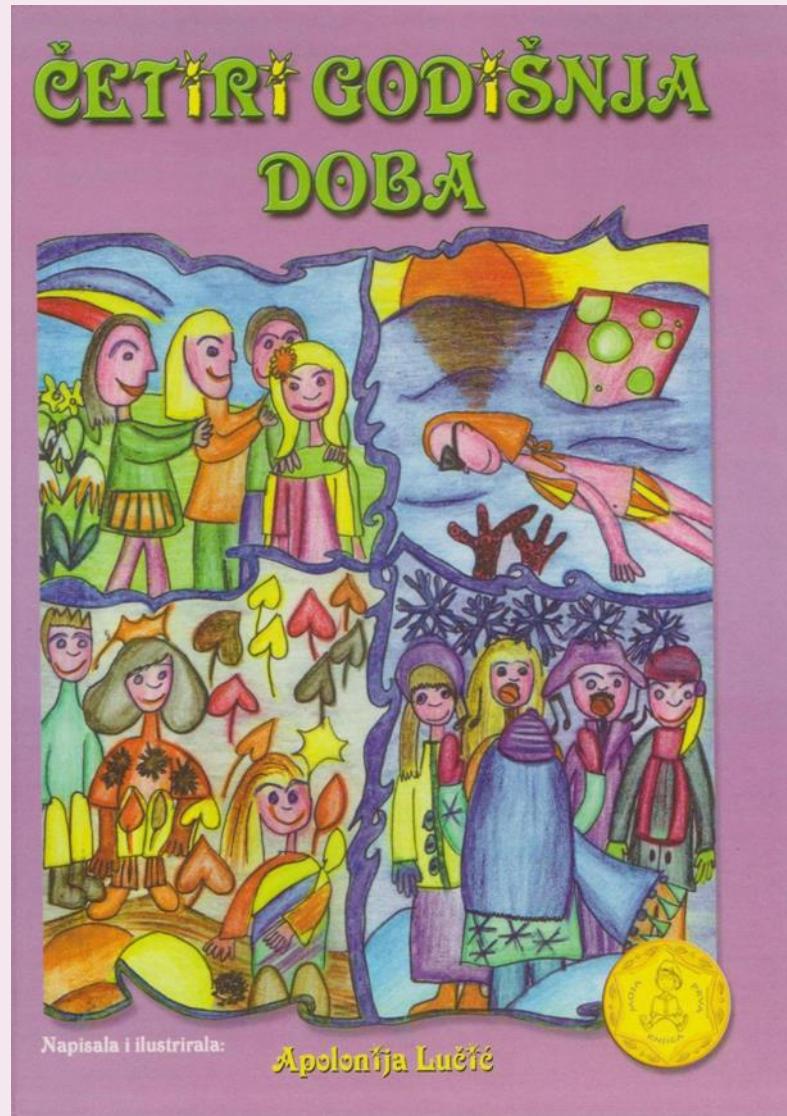

Ružica se dosjetila što napraviti. Na laganoj vatri, dodajući razne mirodije, cijeli dan kuhala je čarobni napitak za slonove.

„Priču o godišnjim dobima Apolonija je oslikala maštovitim, bogatim crtežom i zgodnim likovnim rješenjima majke Zemlje i oca Svemira. Izraziti smisao za boje i mnoštvo detalja čine slikovnicu pravim malim biserom u čijem se crtežu isprepliću godišnja doba u pravilnom ritmu baš kao i u životu- ističući se svojom posebnošću... Uživajmo u životu i zajedništvu- poručuje nam Apolonija, a to je, zaista, dobra, pametna i vedra poruka koju valja poslušati.“

Sanja Pilić

2007. - 1.nagrada Apolonija Lučić

GLASAČKI LISTIĆI

ZA PROLJEĆE

ZA LJEТО

ZA JESЕН

ZA ŽIMU

Svaki glasač dobio je jedan glasački listić,
ali su glasovi svaki put bili izjednačeni.

"Vidjeli smo da ste vrlo različiti, ali svatko od vas donosi nešto dobro. Zamislite kako bi tužno i nezanimljivo bilo da vlada samo jedno od vas. Izmjenjujući se, ispunjavate život ljudima. Zato razmislite i vidjet ćete da zajedništvom ostvarujete savršenstvo."

Bogat, zasićen crtež, smisao za detalj, izrazit vrišteći kolorizam zaštitni su znak Apolonije Lučić, koja je do sada dva puta bila nagrađivana na natječaju "Moja prva knjiga". Simpatična ovčica Žaklina traži svoje stado, a Apolonijine ilustracije vode nas u čudesni, stilski vrlo zgodno oblikovan svijet mašte, u svijet složen poput brojalice: uzorak cvijeća koji se ponavlja, ovčica, jabuka, pčela u naizmjeničnom nizu čine ritmično zanimljivu kompoziciju slikovnice, a sama priča o ovčici Žaklini dražesna je i šarmantna.

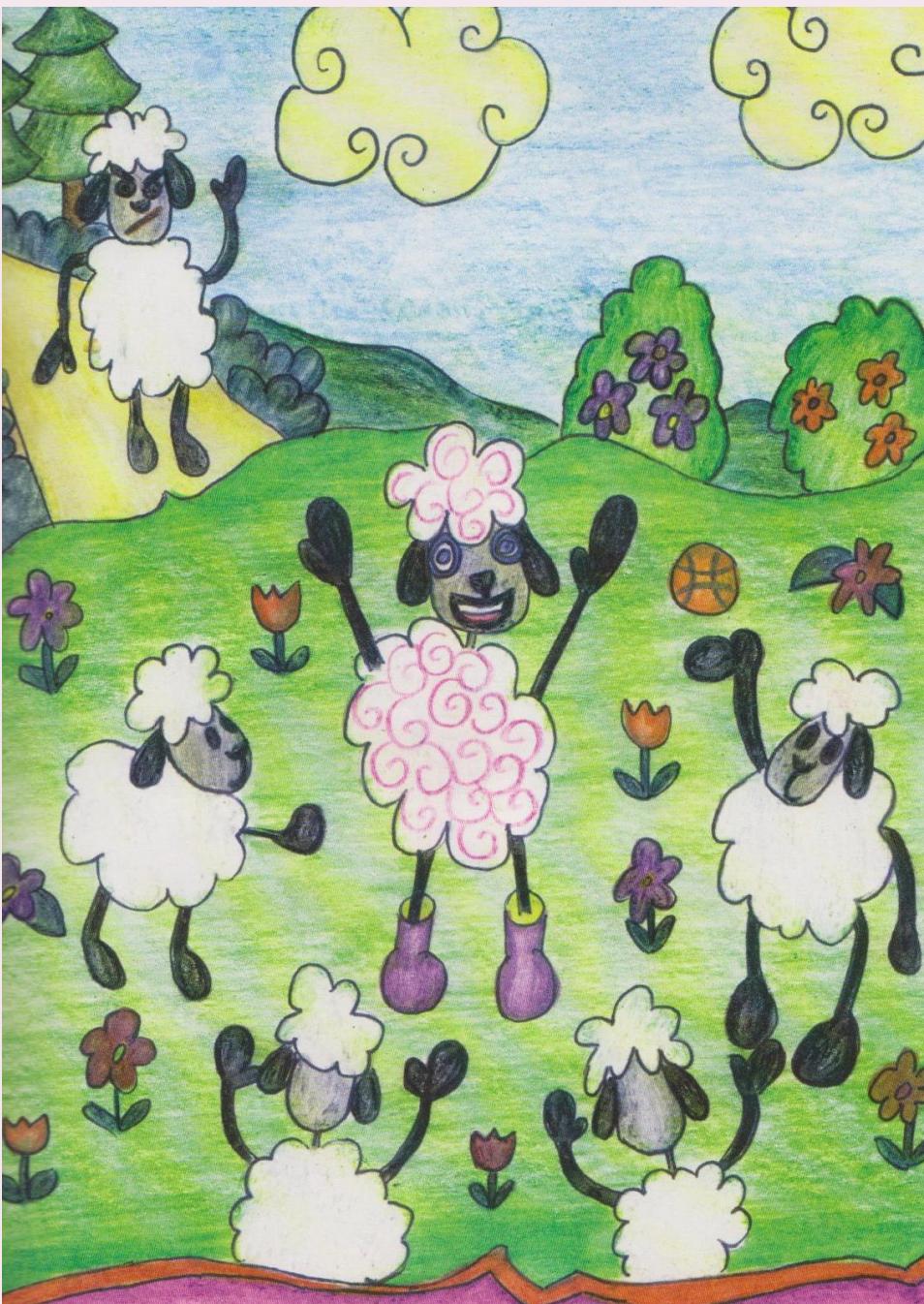
Sanja Pilić

Сања Пилић

Žaklini dražesna je i šarmantna kompozicija slike s uživo buča o ovči

2008.- posebna nagrada
Apolonija Lučić

U stаду су сvi htјeli бити njezini prijatelji; zato je postala vrlo druželjubiva. Jednoga dana ljubomorna ovca Marcela pozvala ju je u šetnju. Odvela ju je u šumu i rekla da bi se mogle igрати skrivača.

Krenuli su u stado. Svi su bili oduševljeni Žaklinom - Ronaldovom novom prijateljicom. Ona im je ispričala svoju životnu priču i sve avanture koje je doživjela na tom putu. Bilo je tu lijepih, plemenitih i dobrih bića koja su joj pomogla, a i onih koja nisu bila dobroćudna.

Svi su je pažljivo slušali i zaključili da joj je Marcela uzrokovala puno nevolja i odvojila je od obitelji. Novo joj je stado odlučilo pružiti zaštitu i sklonište. Obećali su joj pomoći u potrazi za njezinim stadom i obitelji. Žaklina je bila ponosna i sretna jer je našla novu i pažljivu obitelj koja će se brinuti o njoj kao da je cijeli život bila s njima.

„Opet prava dječja priča sa sretnim završetkom! Lik liječnice Zubić nevjerljivo je šarmantan, ilustracije riješene stripovski, često s oblačićima i komentarima. Maštovit, bogat, eksplozivan crtež, tople, snažne boje u tehnici akvarela- svaka stranica opisuje određenu situaciju logičnim slijedom. Strastven pristup odabranoj temi i golem, dominantan lik liječnice Zubić čine ovu slikovnicu upečatljivom i posebnom...“

Sanja Pilić

2005. - 1.nagrada

Agata Lučić

Napisala i ilustrirala: **Agata Lučić**

Djeca su u nevjericu gledala i pitala se
je li to moguće.

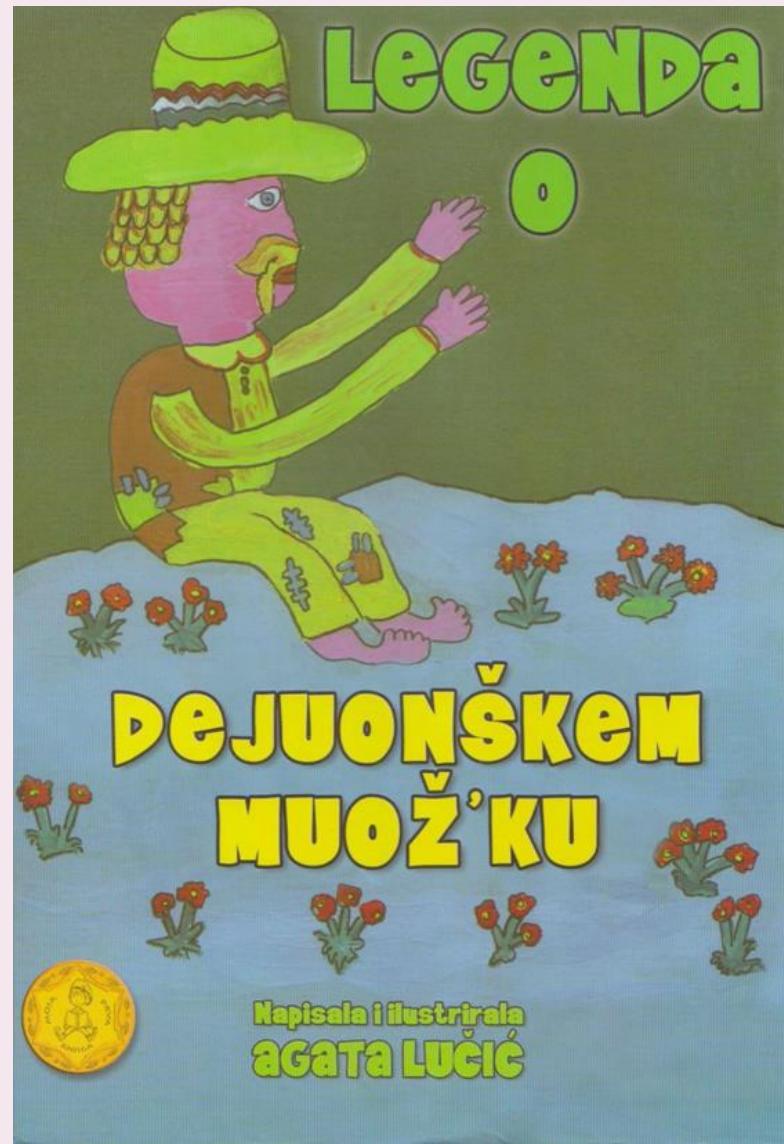
Sve je to iza grma promatrala doktorica Zubić. Došla je među djecu i stala ih tješiti. Vratit će im slatkiše, no ubuduće se moraju držati dogovora. Ne mogu jesti nepregledne količine slatkisja, već ih mogu jesti u umjerenim količinama.
Osim toga, moraju redovito prati zube.

„Djetinji trud da se dohvati bilo kakav tradicijski trag, bilo kakav oslonac u vremenu koje je minulo, hvale i nagrade je vrijedan korak nevine čežnje za izvorom nacionalne duhovnosti i kreativnoga nasljeđa. Drevna saga oplemenjena jezikom zavičaja vraća nas u mitsko jedinstvo svijeta, svim nedaćama usprkos. Izvrsno djetinje ilustrirano.“

Tito Bilopavlović

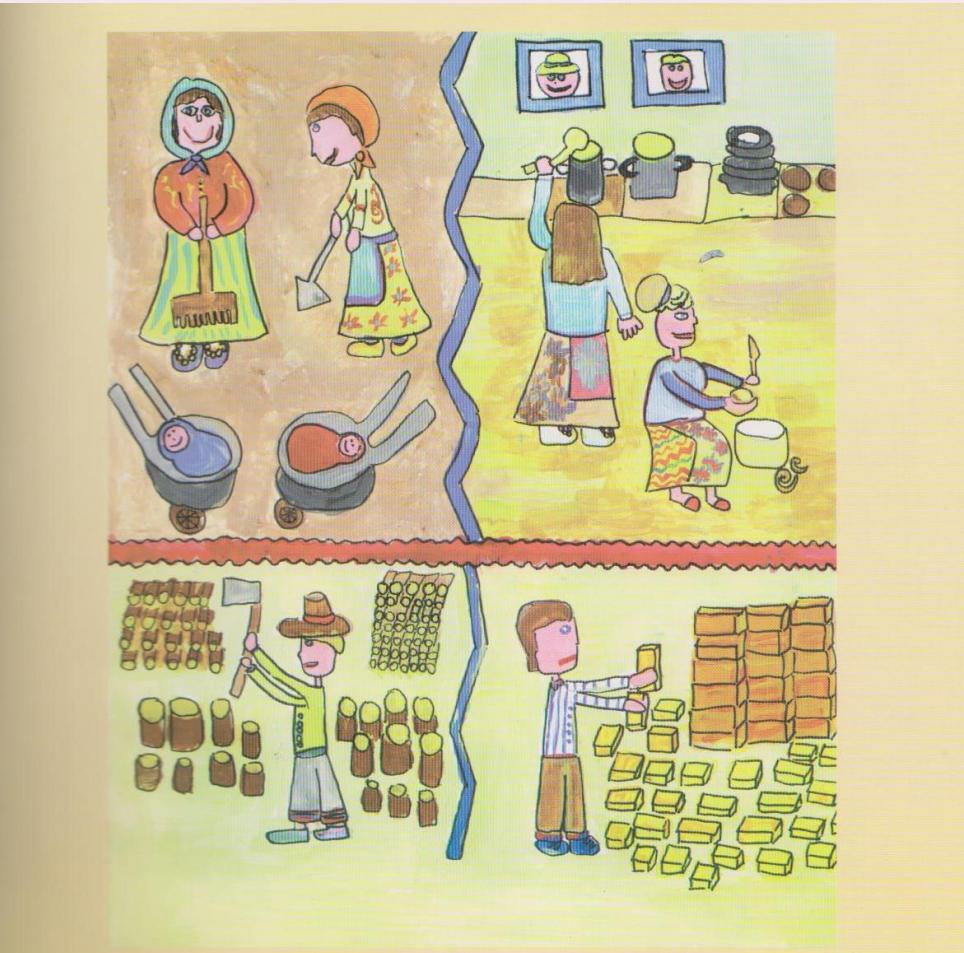

2006.- 1.nagrada
Agata Lučić

Dejuonški Muož'k bio je jako dobar pa
bi prije kiše upozoravao Delničane:
"S'da prestanite, suoba vura gre."
A to znači: "Sada prestanite, ide slabo
vrijeme." Najavio bi pljusak i nevrijeme.

Kako je vrijeme prolazilo, ljudi su sve manje dozivali Dejuonškog Muož'ka.
Zaboravili su ga. Bili su zaokupljeni poslom. Snažnije, mlađe žene dane su provodile
na njivama. Sijale su, sadile i kopale. Na poljima su bile i njihove bebe,
a one su im nježno pjevale:

"Mičeca, mičeca, Muož'kova tičeca, ti si maja sriečn'ca." Tako se dijetetu tepalo:
"Djetešce, djetešce, Mužičeva ptičica, ti si moja srećica."

Starije kćeri radile su kućanske poslove i kuhale ručak.

Njihove bake i prabake uređivale su vrtove, sadile cvijeće i usput bi preko plotova
ispričale poneki trač. Muškarci su radili teške poslove. Jedni su cijepali drva, drugi
popravljali kuće i staje, a treći orali njive. Djeca su se igrala na livadama.

Nitko nije previše mario za njih. Sama su se dobro zabavljala.

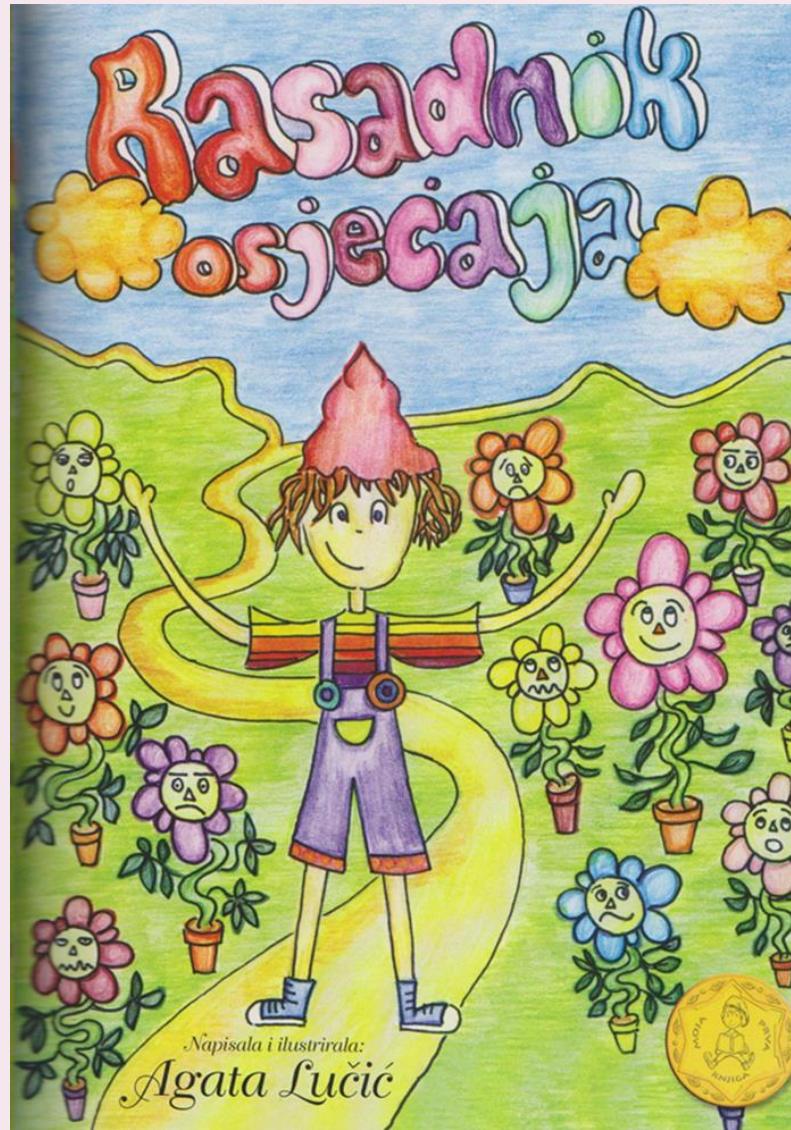
Poneki od naših ranijih sudionika polako i sigurno primiču se završnim razredima osnovne škole. Među njima i Agata Lučić. Njezin književni izraz postao je čvršći i čišći. Priča *Rasadnik osjećaja* po našemu mišljenju ponajbolja je među izabranima. Autorica je bogatu skalu ljudske osjećajnosti preselila metaforički u zamišljeni vri, te u ponašanju i izgledu biljaka iščitala vlastita, pozitivna i negativna emocionalna stanja. Lijep autoričin jezik pronosi plemenitu poruku kako nam valja njegovati i obogaćivati, pa i nadzirati osobno emocionalno bogatstvo. Agatina darovitost i marljivost rezultirala je slikovnicom koja zасlužuje iznimnu ili posebnu nagradu.

Tito Bilopavlović

titobilopavlović

koja saslužuje iznimun ili bosansku uodlaqn:
dolgovoz i marljivost rezultirala je slikovnicom

2008.- posebna nagrada
Agata Lučić

Ova priča govori o jednom posebnom vrtu, o rasadniku osjećaja. O tom se vrtu uvijek pričalo kako je čaroban i poseban te da rješava mnoge dileme. Neobičan je po tome što kazuje o ljudskim osjećajima.

Dječak Gustav odlučio je posjetiti vrt o kojemu su svi pričali, pa tako i njegovi prijatelji iz škole, roditelji i poznanici. Čudilo ga je kako tako mnogo znaju o rasadniku, a nikada ga nisu posjetili. Nije puno razmišljao. Smogao je hrabrosti, uzeo malu naprtnjaču i krenuo na putovanje.

Na kraju svog putovanja po rasadniku osjećaja shvatio je po čemu je taj obični vrt toliko čaroban i poseban. On otkriva ljudske osjećaje, to skriveno blago svakoga od nas. Bitno je da ih znamo prepoznati. Ponekad su obični i jednostavni, ponekad zamršeni i teško ih je shvatiti. Svaki je osjećaj poseban na svoj način, baš kao što je poseban i različit svatko od nas. Zato i u ovom rasadniku jednostavnog bilja vlada obilje složenih, sličnih i različitih osjećaja pomoću kojih se radujemo, tugujemo, ljubimo, žalostimo, veselimo, čudimo, dosadujemo, plašimo, zbumujemo, oduševljavamo i ponosimo.

Izložene slikovnice:

Leona Despot: *Nestašni leptirić*
Katja Klepac: *Kuštra kora*
Katja Klepac: *Nestašno maće*
Katja Klepac: *Čudnovata bara kornjače Žuži*
Dora Jakupak: *Proljeće*
Dora Jakupak: *Halo, halo, ovdje Dora!*
Nikolina Štimac: *To je moj svijet*
Nikolina Štimac: *Leptirove čizmice*
Karolina Ćuro: *Domovina*
Mateja Mihelčić: *Tajnovita kapljica*
Luana Štampar: *Leptirovo čudno putovanje*
Daria Polić: *Pustolovni maćić*
Lara Gržanić: *Kapljica Dragulj rose*
Lea Jakovac: *Cvijetnjak ljubavi i ljepote*
Lea Jakovac: *Čarolija prijateljstva*
Lea Jakovac: *Brokulada*
Ema Andlar: *Šareni Čuperak*
Mihael Petranović: *Pčelac Perica*
Katarina Petranović: *Zvjezdica*
Ema Salopek: *Košutica*
Petra Sveticki: *Umišljena jela*
Petra Sveticki: *Put u planinu*
Marcela Gašparac: *Tajna zelenog dijamanta*
Lea Ljubičić: *Proljetna zabava*
Katarina Petranović: *Puž na motoru*
Sarah Butigan: *Tvornica sreće*
Sarah Butigan: *Prsten prijateljstva*
Projekt „Moj zavičaj” - Zavičajna abeceda (učenici 2.r.
Osnovne škole Ivana Gorana Kovačića Delnice, šk.g.2013.)